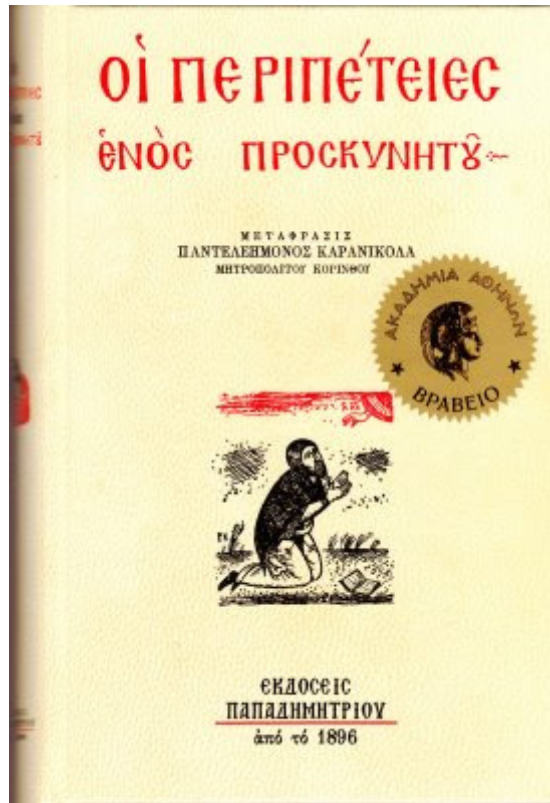

Ποιός είναι τελικά ο συγγραφέας του γνωστού βιβλίου «Οι περιπέτειες ενός προσκυνητού»;!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όλοι θα έχουμε διαβάσει ή κάποιος μας έχει διηγηθεί για το βιβλίο "Οι περιπέτειες ενός προσκυνητή" Το βιβλίο αυτό μιλάει για τις περιπέτειες που πέρασε ένας ορθόδοξος προσκυνητής που ταξιδεύει από πόλη σε πόλη προσπαθώντας να μάθει και να κατανοήσει το ρητό που είπε ο Απόστολος Παύλος, "αδιαλείπτως προσεύχεσθε".

Ο προσκυνητής με την βοήθεια ενός μοναχού και με το βιβλίο Φιλοκαλία των Νηπτικών Πατέρων, κατορθώνει να μάθει να εμβαθύνει και να εφαρμόζει την αδιάλειπτη προσευχή, που λέγεται και νοερά προσευχή ή προσευχή της καρδιάς και συνοψίζεται στις λέξεις, "Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με"

Γενικά πιστεύεται ότι πρόκειται για το κείμενο κάποιου ανωνύμου συγγραφέως. Κατά καιρούς η συγγραφή του αποδόθηκε σε διάφορους συγγραφείς μεταξύ των οποίων και ο Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος.

Στην πρώτη έκδοση του βιβλίου το 1881 - το οποίο εξέδωσε ο ηγούμενος της Μονής Τσερεμίσκος του Καζάν Παΐσιος Φιοντόροφ - δεν υπάρχει κάποιο στοιχείο που να συνηγορεί υπέρ κάποιου συγγραφέως. Ο τόμος του 1881 συμπεριλάβανε μόνο τις πρώτες τέσσερις διηγήσεις.

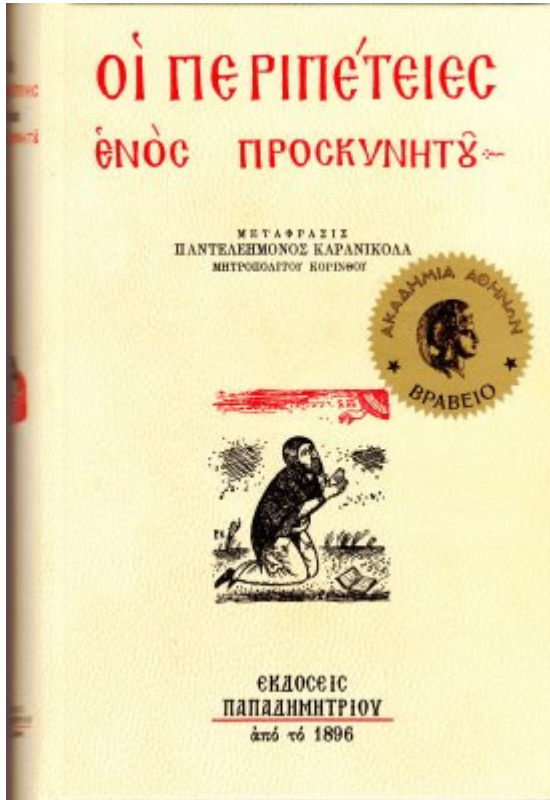

Το 1911 στο Σεργκέεβ Πόσαντ εμφανίζονται και οι διηγήσεις πέντε-έξι και εφτά. Το 1930 επανεκδόθηκε η έκδοση του Καζάν στο Παρίσι υπό την επιμέλεια του Β.Π.Βιτσεσλάβτσεβ ο οποίος έγραψε και μία εισαγωγή. Με την ασκητική αυτή γραφή οι εξόριστοι ξαναβρήκαν το θρησκευτικό συναίσθημα της τσαρικής Ρωσίας. Το 1933 επανεκδίδεται στην Πράγα η έκδοση του 1911 από ρώσους εξόριστους. Τελικά το 1948 ο αρχιμανδρίτης Κυπριανός Κέρν επανεκδίδει το βιβλίο και με τις επτά διηγήσεις, έτσι όπως είναι γνωστό και σήμερα.

Εν τω μεταξύ το έργο είχε εκδοθεί στα γερμανικά (1925) στα αγγλικά (1930) και στα γαλλικά (1935).

Το 1971 ανακαλύφθηκαν στην Ι.Μονή Αγ.Παντελεήμονος του Αγίου Όρους τα χειρόγραφα των πρώτων τεσσάρων διηγήσεων και επειδή είχαν κάποιες διαφορές με αυτά τα οποία είχαν εκτυπωθεί, πιστεύτηκε ότι αυτά αποτελούσαν το αρχικό κείμενο και το 1989 τυπώθηκαν παράλληλα και τα δύο κείμενα.

Το 1992 εκδόθηκαν τα άγνωστα χειρόγραφα των πρώτων τεσσάρων διηγήσεων που βρέθηκαν στο αρχείο του αρχιμ. Κυπριανού Κέρν.

Έρχεται όμως το 1994 ο καθηγητής της Θεολογικής Ακαδημίας της Μόσχας Α.Μ.Πεντόβσκυ να αποδείξει την πατρότητα όλων των κειμένων, τα οποία όλα μαζί αποτελούν το έργο «Διηγήσεις εκμυστηρευόμενες σ' έναν ρώσο προσκυνητή από τον πνευματικό του πατέρα» (Пентковский А.М. Кто же составил Оптинскую редакцию рассказов странника? // Символ. Paris, 1994. № 32. С. 259-278).

Ο Α Μ.Πεντόβσκυ δημοσίευσε μια σειρά κειμένων, πολύ καλά τεκμηριωμένων, τα οποία απέδειξαν ότι ο συγγραφέας δεν είναι άλλος από τον ιερομόναχο Αρσένιο Τροεπόλσκυ (1804-1870), σύγχρονος και πνευματικός φίλος του Αγίου Ιγνατίου Μπριντσιανίνωφ, υπό του οποίου την κηδεμονία υπήρξε για ένα έτος, αρχίζοντας από τις 11 Ιανουαρίου 1837, στην Σκήτη Σεργκίεβ κοντά στην Αγία Πετρούπολη.

Σ'όλη του ζωή ο ιερομόναχος Αρσένιος έγραψε κείμενα για την Ευχή του Ιησού, για το πως να προσευχόμαστε και ένα χειρόγραφο "Περί προσευχής" σε δώδεκα

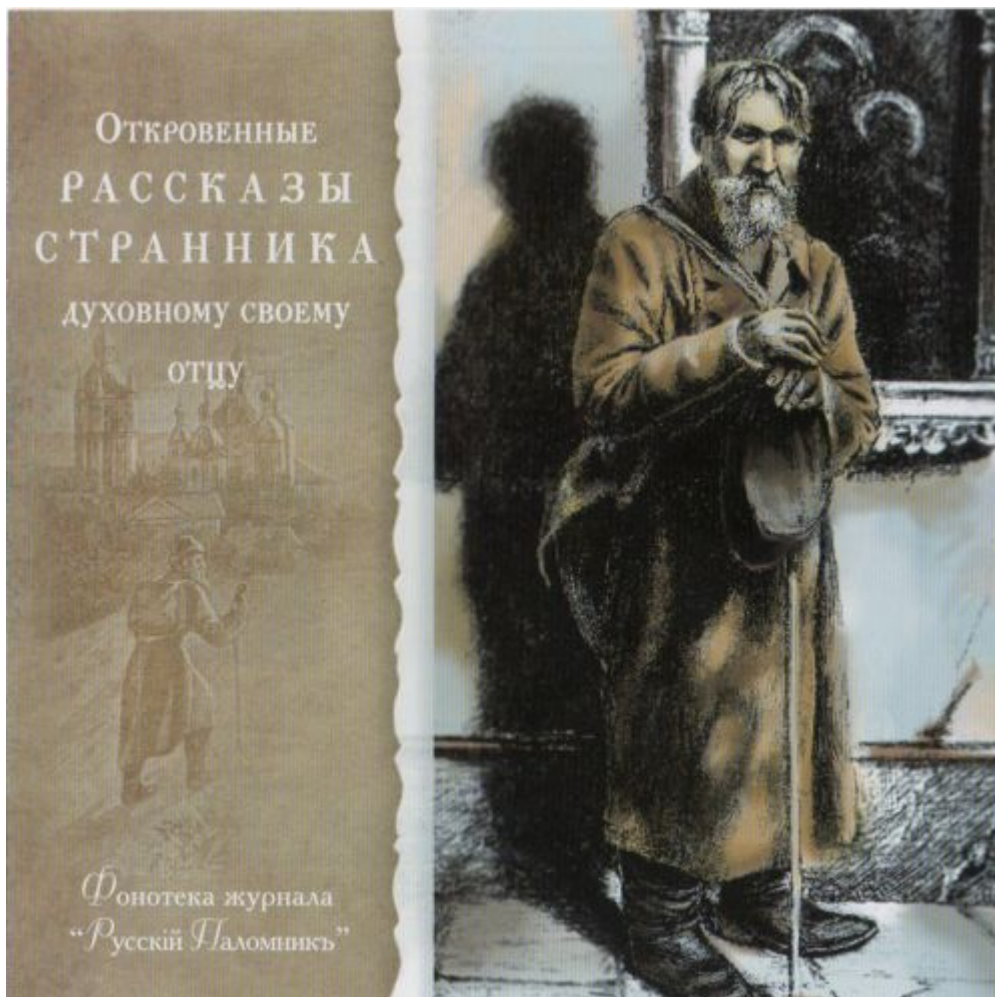
κεφάλαια. Είναι γνωστά και άλλα έργα του τα οποία έχουν μείνει ανέκδοτα.

Ο Α.Μ.Πεντόβσκυ ανακάλυψε το 2009 στο τμήμα χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Μόσχας, γραπτά του Αρσένιου Τροεπόλσκυ με ασκητικά κείμενα, ενώ στο 10ο κεφάλαιο ανακάλυψε το χειρόγραφο και των επτά διηγήσεων του "Ρώσου Προσκυνητή".

Ο ερευνητής έφτασε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

Μεταξύ 3 και 17 Οκτωβρίου 1859 ο Αρσένιος Τροεπόλσκυ συνέταξε την αρχή των διηγήσεών του, δηλαδή το 1ο κεφάλαιο. Έπειτα στις 6 Νοεμβρίου ήταν έτοιμο και το επόμενο. Στις 13 Δεκεμβρίου τελειώνει και την τρίτη διήγηση κτλπ.

Τον Μάιο του 1863 έγραψε τον πρόλογο και των επτά διηγήσεων. Αυτό όμως που αργότερα εκδόθηκε είναι ο καρπός αμετρήτων αντιγραφών.

Φαίνεται ότι το κείμενο της Όπτινα το οποίο είχε ετοιμάσει για εκτύπωση είναι το πρωτότυπο, αφού αυτό το κείμενο περιέχει πολλές επιδιορθώσεις και στυλιζαρίσματα. Αυτό το κείμενο έχει σχέση με την εκδοτική δραστηριότητα του Αγίου Αμβροσίου της Όπτινα, αλλά για κάποιους άνωθεν επιβαλλόμενους λόγους το έργο δεν εκδόθηκε τότε.

Όλα τα ερευνώμενα από τον Α.Μ Πεντόβσκυ κείμενα εκδόθηκαν υπο την εποπτεία του Πατριαρχείου Μόσχας σ' έναν τόμο.

Πηγή: manastiri-basarabene.over-blog.com

μετάφραση επιμέλεια proskynitis.blogspot.com